

Sygn. akt III Kp 1015/10

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Robert Mielczarek

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 30 września 2010 roku, sygn. akt V Ds. 41/10 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **R. P.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **8 stycznia 2011 r.** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 9 lipca 2010 roku, sygn. akt V Kp 1286/10 wobec **R. P.**, syna Z. i W. z domu C., urodzonego (...) w P., podejrzanego o to, że:

w okresie od sierpnia do marca 2010 roku w W., P., M. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 5 kilogramów w ten sposób, że przekazywał te substancje M. P. pseudonim (...), A. A. pseudonim (...) i innym w celu dalszej odsprzedaży innym osobom, z czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości nie mniejszej niż 32.500 złotych

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2010 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia zastosował wobec R. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego.

W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. należy ustalić osoby, od których podejrzanym uzyskiwał narkotyki, przeprowadzić konfrontacje z udziałem podejrzanego, uzyskać analizę kryminalną bilingów połączeń telefonicznych.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności za jego sprawstwem przemawiają wyniki przeszukań, oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, wyniki okazań, wyjaśnienia współpodejrzanych, w tym M. P., A. A., jak również wyjaśnienia podejrzanego.

W ocenie Sądu ww. materiał dowodowy, zgodnie z brzmieniem art. 249 § 1 k.p.k. uzasadnia potrzebę stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego.

Zdaniem Sądu Okręgowego za uzasadnione należy uznać dalsze istnienie przesłanek określonych w przepisach art. 258 § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.k. przemawiających za potrzebą dalszego stosowania orzeczonego środka zapobiegawczego.

Zważyć również należy, iż R. P. grozi realna surowa kara pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia pozostaje również i to, iż podejrzany był już w przeszłości karany sądownie.

W tych okolicznościach istnieje uzasadniona obawa, iż będzie się on ukrywał przed organami wymiaru sprawiedliwości, podejmował próby kontaktu z innymi uczestnikami postępowania bądź też w inny bezprawny sposób utrudniał prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne.

Nadto charakter zarzucanego podejrzanemu czynu, okoliczności jego popełnienia, czynią realną obawę, iż w warunkach wolnościowych podejrzany będzie nakłaniał do składania fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Dodatkowo podkreślenia wymaga fakt, iż podejrzany w trakcie realizacji działań przestępczych współpracował z innymi osobami, które obecnie znajdują się na wolności. Z tego też względu zachodzi uzasadniona obawa, iż podejrzany przebywając na wolności podejmie działania zmierzające do ustalenia z nimi wspólnej korzystnej dla siebie wersji, dążąc w ten sposób do umniejszenia swojej roli w przestępczym procederze.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, na obecnym etapie postępowania, tylko środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania należy zabezpieczyć niniejsze postępowanie.

Nadto Sąd nie stwierdził w przypadku podejrzanego warunków uzasadniających odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania, opisanych w art. 259 § 1 k.p.k.

Biorąc pod uwagę planowane przez prokuratora czynności procesowe wskazane we wniosku a także wielość czynności, jakie zdążył przeprowadzić od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego, Sąd uznał wniosek za zasadny i orzekł jak na wstępie.